

Nya satsningar på Jagriti Vihara

Nyhetsbrev september 2023

Jagriti Viharas styrelse träffades den 19 augusti för att diskutera organisationens olika frågor.

Skolprojekt

Jagriti Viharas styrelse har på föräldrarnas begäran beslutat att starta skola för barn på JV: s campus från januari 2024. Vi hade flera möten med föräldrar och företrädare för byarna angående skolprojektet. Slutligen har styrelsen för Jagriti Vihara fattat beslut om att gå vidare med detta projekt.

Nästa vecka kommer vi att sitta tillsammans och göra budgetplaner för detta projekt. I början kommer vi att starta skolan med minst 50 elever upp till klass 5 och varje år kommer antalet elever att öka. Vi förväntar oss lite stöd från föräldrarna också.

Adivasikonst och kultur

Vi är också överens om att starta några aktiviteter på utställningscentret Jagriti Vihara med projektnamnet Tribal Art and Culture. Vi har börjat planera för detta projekt och kommer att försöka starta aktiviteterna i oktober, efter monsunen.

Minnesmärke över Jaya

Vi har gjort upp en plan för hur vi ska renovera minnesplatsen och ordna så att den ser bra ut. Vi kommer att göra en vacker inhägnad. Den 12 oktober samlas vi för att hedra minnet av Jaya. Det har då gått fem år efter hans bortgång. SADVA AVNA DIWAS.

Städning av campus

På grund av monsunregnet har buskar och gräs vuxit och ökat över hela campus. Vägar skadas också på grund av kraftigt regn och behöver repareras. Vi kommer att påbörja rengörings- och reparationsarbetet i mitten av september när monsunregnet är mindre eller slutat.

Sen monsun

Jordbrukarna startade sitt arbete på åkrarna mycket sent i år i Jharkhand på grund av det sena monsunregnet. Meteorologiska avdelningen i delstaten har registrerat 37% underskott av nederbörden i år. Hela Indien står inför en liknande torksituation

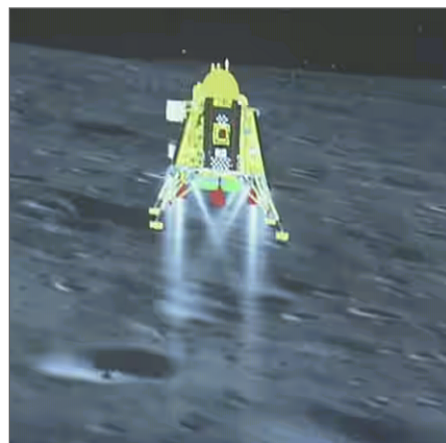
och mindre än hälften av odlingsarealen för ris (endast 44%) har planterats hittills. Förutom ris, majs, baljväxter och andra grödor har ett anmärkningsvärt underskott i odling registrerats hittills.

Människor har börjat lagra ris och andra spannmål för framtida bruk eftersom de är rädda för att priserna på livsmedel ska höjas om produktionen av dessa blir mindre än väntat. Å andra sidan står vissa delar av Indien inför svåra problem. Många människor har mist livet på grund av kraftigt regn och jordskred.

Våra varma hälsningar
till alla våra vänner.
Rajesh, Sushil, Hari

PS

Ni har väl noterat, att Indien framgångsrikt har landat på månens sydpol den 23 augusti klockan 18:04 och skapat historia. Indien blev det första landet att göra det. Det ger möjlighet för forskarna och andra intresserade att lära sig mer om rymden.

Den indiska månsonden Chandrayaan-3 har landat nära månens sydpol. (Jagriti Vihara är inte inblandad i denna satsning.)
Foto: Indian Space Research Organisation.

Möte i en av byarna intill Jagriti Vihara. Foto: Rajesh Prashant.

Tre höstveckor på Jagriti Vihara

Markku Nykänen har på senare år arbetat med solenergi på Jagriti Vihara, dels genom vattenvärmare, som på bilden, dels med solpaneler som förser Jagriti Vihara med elektricitet. Foto: Anders Dejke

Under tre veckor i höst kommer JVV:s styrelsemedlem Markku Nykänen att återigen, för vilken gång i ordningen är svårt att veta, att besöka Jagriti Vihara. Under den tiden kommer förhoppningsvis även Jeff Rodriguez från USA med sin expertkunskap inom området el och energi att finnas där, inte minst för att se över solcellsinstallationerna.

Men denna gång får Markku också resesällskap från Sverige. En av JVV:s relativt nya medlemmar Staffan Alexandersson från Onsala kommer att

för första gången besöka våra indiska vänner. För Medlemsbrevet berättar han om bakgrunden till detta beslut.

Min önskan att besöka Jagriti Vihara hänger ihop med flera saker. Dels är jag en engagerad och nyfiken person som gillar att resa med mål och uppdrag som är intressant, både kulturellt och samhällsligt. Dels gillar jag förstås att ha trevligt och kul tillsammans med andra och samtala.

Indien har jag varit intresserad av alltid. Men när Kajsa Perneman visade bilder och berättade om resorna till Jagriti Vihara som »Världens kurs« gjort, växte intresset alltmer. Efter det var steget inte långt att gå med i föreningen JVV. Nu vill jag på ett djupare plan förstå vad Jagriti Vihara är, vad vänföreningen och det gemensamma utbytet handlar om.

Jag har inga erfarenheter av internatio-

nellt biståndarbete, men jag är fascinerad av möten med andra människor och kulturer. Jag har gjort en del amatör-dokumentär-resor. Oftast är det ju mest »betraktande«. Men ett exempel på motsatsen var min fru och jag med om 2018, när vi besökte en tyghandlare i norra Indien. Allteftersom tiden gick, blev det ett möte med vänner.

Den gången hade jag inga förväntningar. Men det handlar om att stilla en nyfikenhet och göda ett engagemang. Jag vill lära känna Jagriti Vihara och även få några stänk av Indien idag, dess kultur och hur framtiden kan se ut.

Vi önskar Indienresenärerna en intressant och givande period på Jagriti Vihara och ser fram mot en reserapport i ett kommande nummer av Medlemsbrevet!

Per Nordqvist

Vid JVV:s årsmöte mars 2023. Staffan Alexandersson längst till vänster. Foto: Inger Dejke.

Vad lär en get ut?

Vi fann ett foto på Jaya från november 2006 som fångar mycket av det lugn och den vishet han utstrålade. Det är på taket till den nya matsalen och han äter frukost. I bakgrunden syns det gamla köket och det nya köket. Att hålla till på taket ger utblick och frihet från

ormar. Under nätterna i den värsta sommarhettan är det något svalkande att sova där under bar himmel. Den oändligt strålande stjärnhimlen som tak. Jaya har själv varit arkitekten för alla hus på Jagriti Vihara. Ett sådant geni han var!

Ibland påminns man om det. Vi fick ett mejl som indirekt berättar om Jayas genialitet.

När Jaya besökte Ljungskile folkhögskola brukade han berätta om livet på Jagriti Vihara. En gång handlade det om pedagogik. »Hur ska man kunna göra en cirkel på marken, en rund ring?« hade han frågat sina elever. Alla klurade på det. Men en dag senare kom en tioårig pojke tillbaka till skolan och sa att han visste hur man gjorde. »Så duktigt! Vem har lärt

dig det?« frågade läraren. »Det har min get lärt mig«, sa eleven. Han hade ju erfarenhet av hur det blev om man band en get vid en påle.

Det här berättade Jaya vid besöket 1982. En studerande på folkhögskolan, Jan Nilsson, kom ihåg den här historien, och återgav den, när han ett tjugotal år senare hade en kurs för »långtidsarbetslösa«. Det var 2004. En av deltagarna ville helst av allt studera pedagogik.

En dag tre år senare möter Jan den före detta arbetslösa tjejen som berättar att hon fick VG på en C-uppsats på universitetet när hon läste pedagogik. Rubriken hade hon satt till »Har en get något att lära oss människor?«

Jan Nilsson kommenterar: »Jaya satte det spåret i mitt huvud 1982. Jag sådde tydligen ett liknande frö hos tjejen 2004. Och 2007 skriver hon en uppsats med rubrik från Indien. Så kan det gå till... goda historier dör inte.«

Inger Dejke

På matsalstaket. Foto: Inger Dejke.

En 70-årspresent

I våras kom det en stor summa pengar till Jagriti Viharas Vänner. Det framgick att det var en uppvaktning av en 70-åring. Denna jubilar hade för 40 år sedan besökt Jagriti Vihara, och sedan dess känt det naturligt och viktigt att fortsätta att stödja arbetet där. Därför denna 70-årspresent till Ingrid Nilsson.

Ingrid Nilsson var alltså 30 år då hon mitt i vintern 1983 reste till Jagriti Vihara. Hennes resällskap var Evert Persson. Han hade träffat Jaya redan i början av 70-talet på Fridhems folkhögskola och fängslats av Jayas dröm om en skola för fattiga i Indien. Han gick energiskt in för att stötta skolprojektet och hade flera gånger besökt Jagriti Vihara. »Utan Evert hade jag aldrig kommit till Jagriti Vihara«, säger Ingrid. Men också hon hade förstås träffat Jaya i Skåne och blivit entusiasmerad av honom.

Då hette den svenska vänföreningen SFIB, Svenska föreningen för indisk byfolkshögskola. Bengt Kjellman på Östra Greve folkhögskola var ordförande.

Uppgiften för resan var att dokumentera arbetet på Jagriti Vihara i ord och bild. Det gjorde Evert och Ingrid i flera omgångar, och däremellan reste de på andra håll i Indien som turister. På Jagriti Vihara var de sammanlagt säkert 2½ månader. Tyvärr blev de bestulna på både bandspelare och två kameror, när de gick på tåget i Delhi. Men en kamera var ändå kvar.

De fick så mycket material med sig hem till Sverige, att de kunde resa runt till folkhögskolor, visa bilder, berätta, samla in pengar och skapa intresse för Jagriti Vihara, som då var under uppbyggnad.

Det var förstås mycket annorlunda att komma till Jagriti Vihara då. Ingrid har hittat sina dagboksanteckningar och även diabilder som påminner henne om den tiden. Det var ett tiotal vuxna som var elever och kom till skolan på dagtid. De fick betalt. Deras barn var hemma och passade boskapen. På Jagriti Vihara fanns en vävstuga. Man höll på med att gräva en stor brunn. Inga trädplanteringar ännu. På kvällen kom barnen för undervisning. De sov ofta över på skolan. Lärare var Hari och Paras, som hade sina familjer där också, och Jaya.

En grupp på tjugo skandinaviska ungdomar hade just lämnat Jagriti Vihara. De hade byggt en ugn att baka bröd i och taket hade blivit färdigt på lärarbostaden. Men omtumlande var det, inte minst för folket på skolan att möta så främmande människor. Språket

var ett problem, men Jaya hjälpte till att tolka. Ingrid fick många frågor, som

– Har du inga barn?

– Är du inte mormor?

Inger Dejke

Ingrid Nilsson besökte Jagriti Vihara i början på 80-talet.

Ur Ingrid Nilssons dagbok, om det första mötet med Jagriti Vihara:

I buss från Ranchi, en kolgruvearbetare stiger på, sotsvart. Vi närmar oss Kelari, cement/kolstaden. Rök och damm, hostar och får inte luft.

Bussen stannar. Vi stiger ur. Stjärnhimlen över himlavalvet, tystnad. Vi går in i ett litet hus, och blir bjudna att sitta på golvet. Halm i ett hörn, eldstad i ett annat. Tre människor på huk... Vi ler åt varandra, kan inte prata men tittar nyfiket och intresserat. Elden brinner... lugn. Hör bilen. Jayas bror Hari kommer. Glada skratt, omfamningar. Bagaget på taket, stuvur in oss i bilen. Framme. Jag är här – är det verkligen sant? Ja, det är... kliver ur. Jaya står i dörren; varm glädje. Ett stort, lite kallt rum, högt i tak, gröna dörrar. Jaya är ivrig och visar runt i trädgården i ficklampans sken. Titta, titta på blommorna! Vi ser ingenting.

Det är svalt ute. Stjärnhimlen intensiv – tystnad. Det snurrar... Jaya berättar om arbetslägret. Pratar intensivt. Haris fru ordnar te. Smakar härligt i dammig strupe. Vi plockar fram lite saker vi köpt i Sverige och Delhi; jordtestet, koppar, bestick. Berättar om stölden.

Snart går vi och lägger oss. Ett litet rosakalkat rum; halm på golvet ett litet bord och bokhyllor. Det är kallt. Kurar ihop i sovsäcken med kläderna på. Tittar i taket – Jagriti Vihara! – jag är här. Lyssnar på tystnaden, becksvalt mörk natt. Sover lite. Vaknar i gryningen... ser ljuset komma genom gardinen. Chai, chai, det knackar på dörren. Fort upp – öppnar. Utanför står en mörkbrun leende pojke. Chai? Får i små lermuggar ... smakar. Jag går upp till morgonsolen. Den värmer lite.

Snart är det frukost. Undrar vad den ska innehålla. En äldre man David talar med Jaya. Vi går tillsammans till köket. En äldre vitklädd pojke kommer med tre tallrikar. Chapati och någon sorts potatisröra. Det smakar starkt, färg av kryddor, gulgrönt. River en bit chapati, doppar. Gott! Dricker varmt vatten ur en lerkopp. Smakar lera. Pratar lite trevande med David. Han är mycket intresserad av frimärken och frågar om vi har några svenska sådana. Ja, ett med den svenske kungen på.

Det är förfärligt torrt. Löven och hela träden slokar. Här finns inget gräs, bara gulaktig dammig jord; jordstoff både ute och inne.

Bilder från Ingrid Nilssons besök på Jagriti Vihara 1983.

Månen och jorden

Människor i Indien är stolta över Indiens lyckade månlandning, men, som Rajesh skriver i ett mejl, fattiga människor i Indien har inte tid att tänka på detta. De börjar dagen med arbete för att tjäna mat till sin familj och sover med hopp om att tjäna nästa dag. Det här är deras liv. De känner sig inte bortglömda eftersom regeringen gör mycket arbete för dem. Men de behöver mer stöd från regeringen för att komma till samhällets mainstream.

Det är det stödet JVV:s medlemmar har bidragit med i drygt 50 år och vill fortsätta med. Allt hänger då på att vi får ett regelbundet stöd från våra medlemmar. Vi väddar därför till dig som ännu inte betalt årets medlemsavgift att passa på att göra det omgående. Här nedan finns alla de uppgifter du behöver för att fortsätta att vara med och bygga upp det jordnära uppdraget att skapa drägliga livsvillkor för den del av det fattiga Indien, där Jagriti Vihara arbetar.

Vänliga hälsningar
från JVV:s styrelse.

ÅRSAVGIFT

- Medlemsavgift: 200 kr/år
- Familj: 300 kr/år
- Studerande/arbetslös /pensionär: minst 100 kr/år
- Folkhögskola/förening: 400 kr/år

Bankgiro: 5649-3034
Swish: 123 342 10 54

Glöm inte skriva ditt namn

Jagriti Viharas demokratiska uppbyggnad

Jagriti Vihara är uppbyggd som en förening i Indien. Den består av 40 personer från byarna runt Jagriti Vihara som är inblandade i verksamheter knutna till centret. De träffas en gång varje år till ett beslutande årsmöte. Man har begränsat antalet av praktiska skäl, men man ser alltid till att den är fylld för att få del av synpunkter från fältet.

Styrelsen består av 7 personer, där just nu Jharia Munda från byn Dumaro är ordförande. Dessutom finns där Rajesh som sekreterare, Hari som kassör och Sushil som verksamhetsansvarig, liksom Saloni och Uma, som representerar köksdelen och Lucy med inblick i sjukvårdsfrågorna. Denna styrelse träffas tre gånger om året.

Med andra ord har Jagriti Vihara en demokratisk uppbyggnad som i stort påminner om vår egen svenska förening JVV.

Vävaren Jharia Munda från Dumaro är ordförande i Jagriti Viharas styrelse.
Foto: Inger Dejke, 2022.

Här sitter en ung Jharia tillsammans med sin far utanför den första byggnaden på Jagriti Vihara, nu flickinternatet. Jharia var elev där och arbetade även i köket.

Foto: Ingrid Nilsson, 1983.

Byta postlåda mot mailbox

En del av er medlemmar vill ha Medlemsbrevet hemskickat till er brevlåda. Det har vi förståelse för, men det innebär att en stor del av er medlemsavgift går till portokostnader.

Skulle du därför kunna tänka dig att i stället få brevet skickat till din dator, mobil eller surfplatta, skulle det spara mycket pengar årligen. Fundera över det och om du vill byta till ett digitalt Medlemsbrev så skicka ett mejl till peje.nordqvist@gmail.com och ange ditt namn och din mejladress. Tack!

Affisch

JVV:s affisch kan beställas från
peje.nordqvist@gmail.com
eller
skrivas ut från vår hemsida. Finns där i formaten A3 och A4.

Ansvariga för Medlemsbrevet är Inger Dejke och Anders Dejke

www.jvv.se

